

1996:1

HEMMESJÖBYGDEN

Meddelande från Hemmesjö hembygdsförening

Program för våren och sommaren

Lördagen den 25 maj kl 07 (Pingstafton) är det gökotta med samling vid Yngslanda i socknens allra västligaste del. Vägbeskrivning: Gamla väg 25 mellan Holstorp och Hemmesjö. Avtagsväg skyltad Yngslanda vid Lövåsen. Tag med kaffekorg.

Fredagen den 31 maj kl 18 blir det kulturvandring i Risinge under ledning av Inge Gustafsson. Samling vid Risingegården. Tag med kaffekorg.

Måndagen den 3 juni kl 19 är det dags för försommarkonsert vid Åry herrgård. Unlimited Brass och dansgruppen Trotto framträder med brunnsmusik, dans och kåseri.

Lördagen den 3 augusti kl 09 är det slåtterdags på Vitarör. Det långsiktiga arbetet med att återskapa en artrik ängsflora fortsätter. Samling vid Vitarör på Vitarörsvägen mellan Risinge och Furuby.

Söndagen den 4 augusti kl 13:30 börjar årets hembygdsdag som i år firas vid hembygdsstugan på Masugnsvägen i Åryd. Programmet annonseras på anslagstavlorna.

Lördagen den 7 september kl 14 är vi bjudna till Nöbbele hembygdsförening. För samåkning, kontakta någon i styrelsen.

Tisdagen den 1 oktober kl 19 på Näckrosen i Ingelstad visas Östra Torsås-filmen från 1950-talet. Filmen innehåller mycket material från Hemmesjö socken.

Årsavgiften

Årsmötet beslutade att återgå till en årsavgift som gäller per person. För 1996 är avgiften 50 kr per person. **Betala därför snarast in avgiften på postgironummer 72 98 81 -3 till Hemmesjö hembygdsförening. Glöm inte skriva avsändare. Tack för ett gott stöd till föreningen!**

Den äldsta sockenbeskrivningen

Åryd fann jag så småningom att jag hade släktanknytningar till åtskilliga av de gamla Den som forskar i sin släkt kan göra oväntade upptäckter. När jag 1971 flyttade till ägarna till Åryd liksom ägarna av gårdarna i Billa. Också en av prästerna var jag släkt med. Han hette Nils Lång, var född 1711 och präst i Hemmesjö och Tegnaby mellan 1748 och 1765, den första tiden som vikarie för sin företrädare. Han är den förste som beskrivit Hemmesjö socken.

Hemmesjös första hävdtecknare

Saken var den, att lektor Samuel Rogberg i Växjö (1698 - 1760) planerade att ge ut en historisk beskrivning om Småland, och för den skull hade bett prästerna i församlingarna att sända honom uppgifter som kunde läggas till grund för hans framställning. Nils Lång svarade och sände in den önskade beskrivningen över Hemmesjö och Tegnaby, daterad den 15 februari 1758. Den finns bevarad i avskrift i landsbiblioteket i Växjö.

Rogbergs bok förelåg i tryck först tio år efter författarens död. Den är behäftad med många felaktigheter, mest tryckfel, men den har sitt obestridliga värde för all hembygdsforskning i Småland. Jämför man den tryckta versionen med Långs manuskript finner man att Rogberg i allt väsentligt följt Långs beskrivning, av begripliga skäl i stark förkortning. Av egen fatatur tycks han inte ha lagt till något, trots att han var väl förtrogen med församlingarna sedan han 1734 på biskopens uppdrag visiterat där och redovisat sina anmärkningar i ett protokoll med 65 paragrafer.

Rogberg beskriver till en början socknens läge, de två stora vägarna, som går den ena från Växjö mot Hovmantorp, den andra från Norra Åreda mot Tegnaby och Uråsa. Han berättar om sjöar och vattendrag, järnbruket, skogen och fornlämningarna. Till sist beskrivs kyrkan med kyrkklockorna och deras inskriptioner. Det är påfallande att Rogberg och Lång berättar mycket lite om kyrkans utsmyckning. Lång talar om att kyrkan äger två ljuskronor skänkta av häradshövdingen Pehr Unge på Södra Åreda, Rogberg skriver att Unge förärat kyrkan "åtskillige vackra meubler och prydnader". Inte ett ord om altartavla, predikstol, Sigfridsbild eller dopfunt. Kanske var det en senare tid som skulle uppskatta deras värde. Vad just den medeltida dopfunten beträffar överlämnades den 1801 som gåva till herrskapet på Åry. Den stod i vapenhuset till ingen nytta, står det i protokollet. Först på 1870-talet återbördades den till kyrkan. Rogbergs beskrivning slutar med några notiser om präster i församlingen.

Långs sockenbeskrivning

Långs sockenbeskrivning är som nämnt utförligare än Rogbergs och har en del detaljer, som Rogberg utelämnat men som inte saknar intresse. Den börjar med kyrkan och prästerna och slutar med uppgifter om några av gårdarna. Om vägarna har Lång den intressanta uppgiften, att häradsvägen mot Hovmantorp nyligen är inrättad. Den utgår från Östregård i Växjö genom Furuby till Hovmantorp, Lessebo bruk och Långasjö. Det är den vägen som numera när den går mot Furuby kallas Vitarörsvägen. Den andra vägen kallar Lång bruks- och häradsvägen. Den går

från Norra Åreda vid "landsvägen", nuvarande Oskarshamnsvägen, genom Risinge by mot Tegnaby och Östra Torsås. Den har tydligen varit huvudvägen till bruket i Åryd. Gästgivargårdarna skulle på den tiden hålla resande med skjuts. Räckte de egna hästarna inte till hade bönderna i trakten skyldighet att mot betalning ställa hästar till förfogande. Det gällde för Risingebönderna. Lång skriver utförligt: "Hela Risinge by här i socknen, som ligger utmed denna vägen, blef 1757 förordnad att betiena de resande med skiuts. Skiutshållet är i Norra Åreda gästgifvaregd i Gårdsby socken 1 mihl. Till Ingelstad gästgifvaregd i Torsås socken 1 1/4 mihl." Det var alltså innan socknen fick egen gästgivargård i Risinge Kåragård.

Kyrktaket som kastades i sjön

Från Lång och efter honom Rogberg kommer den kända berättelsen om danskarna som under ett härjningståg kastade kyrkans blytak i Hemmesjösjön. Lång är något utförligare. Han berättar att det var södra sidan av taket som hamnade i sjön. Norra sidan hade kvar sitt blytak; det fick 1755 stora delar omlagt med nytt bly. En nyans är värd att observera: Rogberg skriver att taket blivit nedlagt vid den udde som sedan kallats Jutudden, medan Lång säger att det nedsänkts gentemot udden i fråga. Det är alltså där man skall dyka efter blyet. När dådet skedde är ovisst. Kanske var det redan 1570, då danska trupper befann sig på återtåg från Växjö. De danska härjningarna i Varend på 1610-talet tycks inte ha berört Hemmesjö.

Sjöarna

Långs avsnitt om sjöarna förtjänar att återges i sin helhet - det är starkt förkortat hos Rogberg:

" Fölljande Siöar äro innom Socknens gräntsor belägne:

1. Åreda siö 1/8 mihl lång och 1/10 Dito bred.
2. Skir Siön 1/8 mihl lång och 1/32 dels Do bred.
3. Stora Hårsjön om 5 tunnelands storlek.
4. Lilla Hårsjön om 4 tunnelands storlek, uti hvilken ingen fisk, utom allenast sådane, som till fördelen af sin kropp likna fyrfotar, och till bakdelen ålakusar.
5. Hinnasiö 1/8 mihl lång och 2 bösshall bred.
6. Himmesiö 1/4 mihl lång och 1/24 Do bred.
7. Barnsjön om 5 tunnelands storlek.

Uti dessa siöar finnas Giädda, Abborre, Mört och Åhl samt Braxen uti Hinna- och Himmesiö siöar. Socknen har också större och mindre del uti Löfsjön, stora och lilla Hacksjöarne, Åryds och Tegnaby siöar, uti hvilka finnas samma slags fisk som uti Himmesiösjön, undantagandes Braxen uti Löfsjön och Lilla Hacksjön. Alla dessa så innom som till socknen gräntsande siöar äro nog fiskrika, men en del ganska sällsamma att fiska uti."

Till det sällsamma hör onekligen fiskarna i Lilla Hårsjön. Den sakkunskap jag rådfrågat tror att det kan röra sig om grodor i ett tidigt utvecklingsstadium, men i så fall mycket små "fiskar". Naturligtvis kan det vara fråga om rena fantasidjur. Av sjöarna är Barnsjön torrlagd.

Östrabos föregångare - Hemmesjö prästgård?

Rogberg har som nämnts korta notiser om präster i Hemmesjö. Långs sockenbeskrivning innehåller dels en självbiografi, dels utförliga redogörelser för hans två närmaste företrädares levnadslopp. Den ene, Thomas

Brickmannus, var sannolikt den som gett sitt namn åt stomhemmanet i Hemmesjö (Herr Thomasgård), den andre Pehr (Petrus) Thalín, var präst i Hemmesjö hela 49 år, längre än någon annan.

Hemmesjö församling var som bekant prebende åt biskopen i Växjö, d v s biskopen var formellt kyrkoherde i församlingen, och denna skulle svara för underhållet av sin kyrkoherdes bostad, biskopshuset. Samtidigt disponerade biskopen ett hemman i församlingen, stomhemmanet, som var avsett för prästerskapets avlöning. Där bodde kapellanen. Lång skriver: "I Biskopsgården gör Pastoratet sin byggnad /byggnadsskyldighet/; och kan således ... eij till visshet sägas, om Prästegården är i Wexjö, eller ock Himmesjö Stomm skall vara den samma."

Från Lång till Rosengren.

Av det som Lång i övrigt berättar återfinns det mesta hos Rogberg. Lång skriver kort om bruket i Åryd, om ån som börjar i Hemmesjösjön och förenar sig med Åryds "åström" och då kallas

Lilla å för att sedan flyta in i Tegnabysjön, om fornlämningarna i Hemmesjö och Billa gården samt i norra delen av Risinge norra gärde och om skogen i socknen: "I denna Socken finns mäst Bok och Gran samt någon Ek- och Furuskog".

Hemmesjö socken skildras nästa gång av Peter Wieselgren, den ryktbare nykterhetskämpen, som samtidigt var en utomordentligt flitig forskare. Hans stora verk, Ny Smålands beskrivning, utkom nära nittio år efter det Lång skrivit ner sin berättelse om Hemmesjö. Läroverksadjunkten Josef Rosengren i Växjö, som ägde och redigerade Växjöbladet, tog initiativet till en ny Smålandsbeskrivning som under samma namn som den gamla utgavs under åren 1897 1914 som bilaga till tidningen. Den omfattar endast Kronobergs län samt Västbo härad i Jönköpings län. Rosengren hade många medarbetare, men beskrivningen av Hemmesjö har han själv skrivit. Som son till kyrkoherden i församlingen var han väl skickad för uppgiften.

Handwritten text in cursive script, likely a signature or address, including names like Samuel Rogberg.

Handwritten text in cursive script, including the phrase "Vice Commissionsens" and "N. Långs Beskrivning".

Exempel på text ur en avskrift av Nils Långs beskrivning.

Ett säreget möte

Denna historia som jag här berättar, besannar väl uttrycket "att ibland är världen liten".

Jag, Inge Gustafsson är född i Risinge på 30-talet. På den tiden så pågick s.k. AK-arbeten, både i och i närheten av byn. AK var förkortningen av Arbetslöshetskommissionen som var ett av staten bildat organ, verksamt mellan 1914 och 1940, som iståndsatte och drev olika anläggningsarbeten. Typiska sådana var vägarbeten, ofta kallade nödhjälparbete. Det var arbetslös, ofta ogift, manlig arbetskraft som anvisades AK-arbete. Ersättningen var mycket blygsam för att inte säga usel, två kronor och femtio öre för varje dagsverke, under förutsättning att vederbörande hängde med i lagets takt. Annars var det ajöss och ett liv på luffen väntade. I folkmun kallades arbetarna för AK:are. Många av dem kom från Norrland. Nu pågick alltså ett stort vägbygge förbi Risinge mellan Anebäcken och Eriksmåla, alltså en etapp av vägen mellan Växjö och Kalmar, som till stora delar har samma sträckning som dagens riksväg 25, dock inte från Anebäcken förbi Risinge till i höjd med Elingeryds vägskäl. Till Risinge hade stora skaror människor bestående av färgstarka och mustiga AK:arbetare anlant varav många alltså hade en norrländskt klingande dialekt. De var inte olika den tidigare generationens omtalade rallare. Logifrågan löstes på så sätt att man mot en blygsam ersättning inkvarterades i hus och gårdar hos den bofasta befolkningen på de orter som vägbygget efterhand passerade. Ibland avtalades också om förplågnaden, det vi alltså idag kallar helpension. Blev det något över på den dåliga daglönen, kan man fråga sig. För att sänka logikostnaden så mycket som möjligt så logerade man så många som möjligt i samma rum, det var säng vid säng och

ibland t.o.m. under- och överslafar. De bofasta, ofta bönder, fick ju trots allt en liten men välkommen hyresinkomst. Många bönder kunde också få tillfälliga körslor med häst och vagn åt vägbygget, dagsverke med man och häst ersattes med fyra till fem kronor per dagsverke, beroende på vilken uppgörelse de lyckats göra med arbetsbasen som ofta var schaktmästare. Nåväl, i så gott som alla stugor hyrde man ut rum till AK:arna. Det var trångt om saligheten och säkert jobbigt för båda parter, med sådana boförhållanden. Även hemma i mitt hem hyrde far och mor ut alla lediga rum till AK:are. Självt låg jag då i mammas mage, så jag kan bara berätta av vad jag senare hörde dem berätta. Mor och far pratade ofta om AK:tiden under min uppväxttid. De hade blivit goda vänner med sina tillfälliga hyresgäster, som sedan dragit vidare allt eftersom arbetena blev färdiga. AK:arna hade ofta öknamn och för det mesta så kände de dem bara under det namnet. Mor och far talade om dem med saknad och värme, när de tillsammans mindes många glada episoder. Nåväl, åren gick och jag tänkte väl inte så mycket på de där AK:arna som jag hört så mycket berättas om i min barndom. Jag kom ut i arbetslivet, även jag hamnade på anläggningsarbete, men av annat slag. Jag fick arbete på dåvarande televerket och fick vara med om att bygga upp riksnätet med jordförlagda koaxialkablar. År 1976 bodde jag i Nässjö och planerade för en kabel i Bodaförstrakten. Varje morgon som jag åkte ut till jobbet, passerade jag en liten röd stuga alldeles intill vägen. Jag såg att det satt en gammal farbror och tittade ut genom fönstret. Jag passerade alltid sakta förbi och sträckte upp handen till hälsning som han alltid besvarade. Arbetet pågick några veckor och varje gång jag passerade den lilla röda

stugan så satt den gamle farbrorn där vid fönstret och vinkade. Jag blev mer och mer nyfiken på vem han kunde vara. Jag tyckte inte jag kunde hälsa på utan något ordentligt ärende till honom, men jag kände att något drog. Därför blev jag väldigt glad, då han en morgon satt där i fönstret och höll upp en kaffekopp och vinkade åt mig att komma in. Jag stannade, backade tillbaka, klev ur och knackade på. Hans hustru som var liten och krokig och hade mjuka varma ögon öppnade och hälsade mig välkommen. Kaffepannan puttrade på vedspisen. Hon sa: Gubben min har hejat på dig så länge nu så han tyckte vi skulle bjuda in dig på kaffe och få en pratstund. Jag förstod att han var lika nyfiken på mig som jag på honom. Jag svarade att det skulle smaka gott med en kopp kaffe och att jag såg fram mot en pratstund, - så säg åt honom att komma ut i köket. Gumman tittade på mig med sin varma blick. Så svarade hon: -Han kan inte gå. Han har inga ben, de är amputerade. - Kom in till mig, ropade gubben inifrån rumet. Jag stegade in till honom. Sängen som han satt i, uppallad med kuddar, var placerad alldeles intill fönstret så han kunde ha uppsikt ut mot vägen. Jag handhållade på honom, han tryckte till bra så han var stark i "nyporna", och jag satte mig på en stol intill sängen. Situationen var lite underlig, inte hade jag anat att den stackaren var benlös. Han tittade mig stint i ögonen och sa: -Var kommer du ifrån? Jag talade om att jag bodde i Nässjö men att jag var barnfödd i Växjötrakten. Att jag egentligen var född i Risinge tyckte jag inte jag behövde säga. För Risinge lilla bondby är inte så känd, åtminstone inte utanför länsgränsen. -Växjötrakten, sa gubben, vad vill det säga, är du inte från själva stan? -Nej, sa jag, egentligen är jag barnfödd och upp vuxen i en liten by en mil öster om Växjö. - Du är väl möjligen inte från Risinge, sa gubben. -Joo,

svarade jag med uppspärrade ögon. Nästa replik från gubben var: - Du känner möjligen inte Gustav i Olsagårn? Jag trodde jag skulle sjunka genom golvet. Gustav i Olsagården var ju min far. -Jo, svarade jag, jag är hans pojke. Nu var det gubben som blev paff. Att pratstunden blev lång och att många koppar kokkaffe konsumerades, behöver jag nog inte nämna. Vi började reda ut begreppen. Gubben talade om att han på 30-talet hade varit AK-arbetare och bott hos mina föräldrar i Olsagården, så han mindes ju både mor och far. Inte kunde han väl då ana att det var jag som låg i mor Hannas mage, och nu satt vi här och pratade. Jag frågade vad han hette; han hette Blixt. En tanke for genom mitt huvud, om hur mor och far pratat om Blixt och Dunder. Hans arbetskompis på AK kallades för Dunder. (En del äldre här i socknen kan säkert erinra sig Blixt och Dunder)

Ja, gubben Blixt berättade att han varit bergsprängare och trumläggare på AK-tiden. Han berättade för mig var i Risinge de varit och sprängt fram berg lämpligt till att hugga ut fyrkantiga, avlånga trumstenar. Han berättade också, hur det ibland misslyckades och hur det snedsprack och fick kasseras. Jag har senare varit och hittat sådana snedspräckta stenar i skogen efter Blixt och Dunder. Vidare talade han om hur pedantiskt noga hans bas, schaktmästaren varit. Det var han som inspekterade trumläggningen. De var tvungna att lägga trumstenarna så "dikt an" mot varandra så att det inte gick att sticka in bladet från en fickkniv. Gick det att sticka in knivbladet så fick de göra om läggningen och kanske hugga ut nya trumstenar. Det var hårda bud. Blixt talade också om på vilka platser som han och Dunder lagt vägtrummor i Risinge.

Så småningom kom pratet in på hans förlorade ben. Han talade om hur han några år efter Risingetiden varit med

om en sprängolycka, laddningen hade inte detonerat så han trodde att stubintråden slocknat och när han kom fram och bara hade någon meter kvar small skottet. Hans ben blev illa sargade. Från den stunden hade han gjort sitt sista dagsverke. Läkarna försökte rädda benen, men han fick kallbrand och fötterna amputerades men åter igen kom kallbranden. Nästa amputation var vid knäna men ej heller nu lyckades det. Sista gången amputerades båda benen vid låren. - Då sa jag till dem, sa han, nu får ni ge er eller finns det inte mer att ta av Blixten. Trots sitt tragiska öde så hade han humor. Han hade fått benproteser, men dem tog han inte på sig. - De skaver så förbannat, sa han. Han måste ha lidit oerhört den stackars Blixt. Hans nuvarande liv i sängen var en mycket stor kontrast till hans tidigare kringflackande liv på AK. Ögonen tårades på både Blixt och mig. Det blev tyst en stund, sedan drog gubben ut en

låda i nattduksbordet och tog fram en liten fickkniv. Han räckte den till mig och sa: Nästa gång du kommer till Risinge så prova i trumman vid Kampamossen och se om du kan sticka in knivbladet i skarven. Redan kommande helg åkte jag till Risinge och med kniven i fickan och med raska steg gick jag ner till trumman och provade knivbladet. Nästa måndagsmorgon stannade jag vid Blixts lilla röda stuga. Jag knackade på, hans gumma öppnade och sa att han väntade med spänning. Jag tittade honom i ögonen med stadig blick och sa sanningsenligt: - Du Blixt, jag fick inte in knivbladet. Gubben tittade knipslugt på mig när han la in en prilla och sa: - Nej du, pojke lille, vägtrummor kunde allt Blixt bygga. Han var belåten med svaret. Ja, det var historien om gubben Blixt. Som sagt var, ibland är världen liten.

Inge Gustafsson

Soffan

I slutet av 1700-talet byggdes övervåningen i Södra Åreda herrgård. Den byggdes med bl.a. två stora salar och högt i tak. Kan hända det behövdes nya möbler. Enligt sägen har en så kallad prostinnesoffa funnits på gården. Det var en Karl Johanssoffa, 3.25 meter lång. Den försvann emellertid från gården vid någon auktion eller flyttning. Robert Carlsson som köpte gården 1912 fick reda på att just denna soffa fanns med på en auktion i Tveta. Han åkte dit och köpte den och den ställdes i den ena salen tillsammans med andra ting som inte användes för tillfället. På somrarna kunde salen

användas för övernattningar men var endast en förvaringsplats övriga delar av året. I den salen är för övrigt golvbrädorna 8.9 meter långa! Soffan stod där tills Albin och Hilda flyttade in i södra flygeln. Då kläddes soffan om och fick en hedersplats i stora rummet. Nu är Hilda och Albin borta och soffan har fått flytta tillbaka till mangårdsbyggnaden, där den pryder sin plats i ett av smårummen. Vi hoppas den skall få följa gårdens öden därifrån i fortsättningen. Tänk om tingen kunde tala!

Karin Carlsson

Blandat från bygden

VANDRINGSLED

Växjö kommun och Växjö vandrarclubb planerar att fortsätta med sin

vandringsled från Fylleryd och ner mot Korrö. På vägen passeras bl.a. Hemmesjö socken och hembygdsföreningen har varit med och

haft synpunkter på sträckningen. Leden kommer att gå längs Hinnasjöns och Hemmesjösjöns västra sida, passera gamla kyrkan, fortsätta mot Billa Norregård. Där viker den österut in i skogen, över Klackemaden och Långemosse för att via elljusspåret komma in i Åryd. Längs Masugnsvägen går sedan leden söderut mot Skogstorp och Hultet varefter den letar sig bort mot Sandstaden och Nöbbele på väg mot Korrö. Efter kontakter med markägare börjar märkning av leden och röjning och broslagning där så behövs. Om något år beräknas det hela vara klart.

SLÅTTER

Nu är det dags att vassa liarna och laga räfsorna. I början av augusti är det dags för årets slåtter på Vitarörsången. Även Du som inte hållit i en lie är välkommen att prova på och lära av de kunniga slåttergubbarna. Tidigare på våren och sommaren görs en inventering för att se vilka arter som finns, om de sprider sig och om det har tillkommit några nya.

KOLNING

Ett nytt försök med kolning gjordes i april. Denna gång höll den djupa tjälen på att stoppa försöket. Till sist blev det i alla fall en meterdjup grop som fylldes med kolved. I motsats till det förra försöket blev det nu alltför bra drag, mycket av voden brann upp men en dryg hink med träkol blev resultatet. Nästa gång blir det säkert perfekt!

INREDNING

I kraftstationen vid hembygdsstugan har Erik Häll tillverkat och satt upp nya utställningshyllor. Av gamla skåpdörrar från "badhuset" har det blivit ett vackert väggskåp.

INFORMATION

om Hemmesjö socken och hembygdsförening finns nu färdig. På ett vikt A4-ark presenteras förening och bygd med karta och några historiska axplock. Informationen skall finnas tillgänglig för besökare, nyinflyttade och intresserade.

DU GLÖMMER VÄL INTE
att skicka in årsavgiften via postgiro.
Titta på första sidan, där står
postgironummer och adress. Tack!

Styrelsen 1996

Claes Lissing, ordf. red för Hemmesjöbygden
Masugnsvägen 4 A
360 43 Åryd
tel 0470/774315

Karin Carlsson, sekr
Södra Åreda
360 43 Åryd
0470/771066

Nils Fredrik Hjelmqvist, kassör
Åry herrgård
360 43 Åryd
0470/774250

Elvy Persson
Södra Åreda
360 43 Åryd
0470/771014

Ansa Borek
Åry herrgård
360 43 Åryd
0470/774213

May-Britt Gustafsson
Risinge Käragård
360 43 Åryd
0470/772060

Omni Thunell
Billa
360 43 Åryd
0470/774049

Leif Bolmgren
Tallvägen 11
360 43 Åryd
0470/774325

Ulla-Stina Åhman
Billa
360 43 Åryd
0470/774138

Asta W Olsson
Ringsberg
360 43 Åryd
0470/772012

Sven-Olov Wargklev
Masugnsvägen 37
360 43 Åryd
0470/774228

Monica Ohlsson
Billavägen 1 A
360 43 Åryd
0470/774285

Inge Gustafsson
Risinge Olsagård
360 43 Åryd
0470/772058

Hemmesjöbygden utges av Hemmesjö hembygdsförening. Föreningen arbetar i Hemmesjö socken som omfattar Billa, Hemmesjö, Gummatorp, Risinge, Södra Åreda och Åryd. Du blir medlem genom att betala medlemsavgiften. 50 kr per person. Postgironummer: 72 98 81 - 3
Där inget annat anges är artiklarna skrivna av redaktören.